

Vlaams
Parlement

ingediend op **1295** (2017-2018) – Nr. 1
11 oktober 2017 (2017-2018)

Voorstel van decreet

van Jan Peumans

houdende diverse bepalingen
tot invoering of verbetering
van sommige verplichtingen tot rapportering
aan het Vlaams Parlement
over de toepassing en interpretatie van decreten
door rechterlijke instanties,
en over het gevoerde opsporings-
en vervolgingsbeleid

TOELICHTING

Op vraag van de voorzitter van het Vlaams Parlement heeft de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) op 21 september 2015 het advies 'Tien denksporen voor ex post decreetsevaluatie in en door het Vlaams Parlement' (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 61/1) uitgebracht. Denkspoor 2 over de organisatie van de informatievoorziening door de rechterlijke macht, dat de SERV uitwerkt in rubriek 4.2 van het advies, luidt als volgt:

"De federale wet van 25 april 2007 verplicht de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie en het College van procureurs-generaal om jaarlijks aan het Parlementair Comité belast met de Wetsevaluatie een verslag toe te zenden. Dat verslag moet een overzicht bevatten van de wetten die voor de hoven en de rechtbanken tijdens het voorbije gerechtelijk jaar moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd.

Ongetwijfeld zijn er ook decreten die toepassings- of interpretatieproblemen hebben opgeleverd voor de hoven en rechtbanken. Het zou dan ook logisch zijn indien de deelstaatparlementen hierover geïnformeerd worden. Bijgevolg zouden afspraken gemaakt moeten kunnen worden met de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie en het College van procureurs-generaal om ook jaarlijks aan het Vlaams Parlement te rapporteren over de decreten die voor de hoven en de rechtbanken tijdens het voorbije gerechtelijk jaar moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd.

Dit zou bovendien uitgebreid kunnen worden naar andere hoven en rechtscolleges, in het bijzonder ook naar de Vlaamse bestuursrechtscolleges (Milieuhandavingscollege, Raad voor Vergunningsbetwistingen, ...). Het decreet betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bevat vandaag enkel de bepaling dat er een jaarverslag met een overzicht van de activiteiten (en eventueel voorstellen om de werking van de Vlaamse bestuursrechtscolleges te verbeteren) aan het Vlaams Parlement moet worden bezorgd." (p. 18-19).

Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement heeft zich, op advies van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, achter die visie geschaard. Dit voorstel van decreet is er de uitvoering van. Alleen met betrekking tot de rapportering vanuit de Vlaamse bestuursrechtscolleges wordt op dit ogenblik nog geen initiatief genomen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Zoals de SERV terecht aanhaalt in zijn advies, verplicht de federale wet van 25 april 2007 de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie en het College van procureurs-generaal om jaarlijks aan het Parlementair Comité belast met de Wetsevaluatie een verslag te bezorgen dat een overzicht bevat van de wetten die voor de hoven en de rechtbanken tijdens het voorbije gerechtelijk jaar moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd. Voor moeilijkheden die de toepassing of interpretatie van decreten voor de hoven en rechtbanken hebben opgeleverd, bestaat er geen analoge verplichting. De Vlaamse decreetgever beroept zich op zijn impliciete bevoegdheden (artikel 10 BWHI) om voor decreten een analoge rapportageverplichting als voor de wetten in te voeren. Op grond van die impli-

ciete bevoegdheden kan de Vlaamse decreetgever de bevoegdheid van een andere overheid betreden, voor zover dat noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid, de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en de bepalingen in kwestie maar een marginale weerslag op die aangelegenheid hebben.¹

Het behoort tot de opdracht van elke wetgever om zijn eigen wetten na verloop van tijd te evalueren. Daarbij kan onder meer gekeken worden naar de effecten voor de samenleving en de beoogde doelgroepen, en naar de kostprijs van een wettelijke maatregel. Het is echter evenzeer van belang de juridische kwaliteit van de afgekondigde norm na te gaan: zijn er geen onduidelijkheden bij de toepassing en interpretatie van de norm door de hoven en rechtbanken, bijvoorbeeld door dubbelzinnige formuleringen of door tegenspraak met andere normen? Om die kennis te vergaren is het noodzakelijk dat de decreetgever op de hoogte gebracht wordt van die onduidelijkheden. Dat gebeurt op een wijze die qua vorm en timing identiek is aan de wijze waarop die informatiestroom ook op federaal niveau georganiseerd is: een jaarrapport van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie en het College van procureurs-generaal, dat in de loop van de maand oktober aan de parlamentsvoorzitter bezorgd wordt. De weerslag ervan op de federale bevoegdheid is bijgevolg marginaal. Ook nu al kan occasioneel vastgesteld worden dat de betrokken instanties in hun rapport voor het federale Parlementair Comité belast met de Wetsevaluatie wijzen op onduidelijkheden of ongerijmdheden in Vlaamse decreten. Voorbeelden daarvan zijn een verkeerde wijziging van het Gerechtelijk Wetboek door een Vlaams decreet van 23 september 2008 (verslag van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie van 2009) en het spanningsveld tussen enerzijds de federale wetsbepalingen over huiszoeking en heterdaad, en anderzijds de bepalingen van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (verslag van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie van 2009, *Parl.St.* Kamer 2009-10, nr. 52-0844/003, p. 9 en p. 111-114). De voorgestelde bepaling legitimeert dergelijke opmerkingen en garandeert dat die opmerkingen ook terechtkomen bij de enige instantie die eventuele tekortkomingen kan wegwerken, namelijk het Vlaams Parlement.

Artikel 3

Overeenkomstig artikel 143bis, §7, van het Gerechtelijk Wetboek brengt het College van procureurs-generaal jaarlijks verslag uit aan de minister van Justitie over onder meer het gevoerde opsporings- en vervolgingsbeleid en de prioritaire doelstellingen voor het komende jaar. Dat verslag wordt door de minister van Justitie aan de Kamers meegedeeld en openbaar gemaakt. Krachtens het samenwerkingsakkoord van 7 januari 2014 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid wordt dat verslag ook bezorgd aan de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten (artikel 2, §4). Het lijkt evident – ook al is dat niet expliciet in het akkoord opgenomen – dat op Vlaams niveau eenzelfde informatiestroom georganiseerd wordt als op federaal niveau, en dat de Vlaamse Regering dat rapport van het College van procureurs-generaal bijgevolg aan het Vlaams Parlement bezorgt.

Jan PEUMANS

¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie bijvoorbeeld GwH 12 maart 2015, nr. 29/2015, B.11.

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie en het College van procureurs-generaal bezorgen aan de voorzitter van het Vlaams Parlement in de loop van de maand oktober een verslag dat een overzicht bevat van de decreten die voor de hoven en de rechtbanken tijdens het voorbije gerechtelijk jaar moeilijkheden bij de toepassing of de interpretatie ervan hebben opgeleverd.

Art. 3. De Vlaamse Regering bezorgt het verslag van het College van procureurs-generaal, vermeld in artikel 143bis, §7, van het Gerechtelijk Wetboek van 10 oktober 1967, dat ze heeft ontvangen met toepassing van artikel 2, §4, van het samenwerkingsakkoord van 7 januari 2014 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid, onmiddellijk na ontvangst aan het Vlaams Parlement.

Jan PEUMANS